

138 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

'n Aevendjie naer 'Apollo'

Toe 'k 'n maaisie van 'n jaer of nege was, was m'n zusie Lenao elf jaer. We droege toe êênderande juksies, waer op 'n keer de elleboge deurhene kwamme. M'n vaoder had 't zelfde goed nie meer in de winkel, mor wel ietewat dat 'r aarg op leek, 'k ziet 't nog voor me, 'n ruitjie van rôôd, groen en zwart. Onze naaister gebruiken 't om nieuwe mouwchies in de jurksies te zette. We kregte toe ok nieuwe voering in onze bontmutsies. Die stof hietende kanefas. Nou zegge ze daer kanvas tege.

Dienzelfden aevend kwam Hans Ruis, die wel 's meer bij ons over de vloer kwam. Hij zee tege voaders: "Kees, nou hè 'k twêê kaorties van Apollo, daer is vanaevend 'n uitvoering van en nou is m'n vrouw ziek geworde, hè jij soms zin om d'r mit êên vâ-je maaisies naer toe te gaon? M'n vaoder was weduwnaer, vandaer z'n vraeg om mit êên van ons te gaon. Vaoder zee, dat-ie niet zôveul voor dat vioolgekras voelde, mor vroeg aan ons of wij daer zin in hadde. Nou en of. Wij wel!! Nou konne we gelijk onze versted jurksies aan.

Ruis zee nog: "Je mot niet de deur van 't kefee in gaon, mor de deur an d'n dijk. Je gaot daer dan d'n trap af en dan kom-ie d'r vanzelf." 't Was bij Dingeman Rietveld in de bovezaol, laeter 't kefee van Schalke in de Kaarkbuurt. Wij op stap mit êên dubbeltjie voor ons saome. Daer mogge me van voaders 'n glaosie limenaode voor kôôpe.

Ja, 't kwam uit wat Ruis gezeed had. Wij d'n trap op, mor daer was niks te zien, we liepe de gang in en keke in wat kaomers, mor die wazze aalemael leeg. Toe kwam d'r 'n man uit 'n kaomer die vroeg: "Wat doen jullie hier?" We zeeje: "We motte naer Apollo. Hij keek 'n mietjie raor, mor nam ons toch mee naer 'n vertrek waer aalemael klere hinge, ok bontmantels. Daer mosse me onze mantels enmjtse af doen. Wat 'n geluk, dat 'r nieuwe voering in onze mutse zat.

Hij wees naer 'n deur, die we ope deeje en daer stinge Dingeman Rietveld, z'n vrouwe en dochter Annao, die drek begonne te sisse, 'sssst, .ssst', want Apollo wa al begonne mit speule. We wazze dus te laet en bleve stokstijf staon en inêens begonne ze aalemael in d'r hande te klappe, we schrokke d'r van. Toe mogge we gaon zitte, mor waer? In 't midde sting d'r 'n taomelijk grôôte taofel, daer zat allêên 'n man bij mit 'n krant. Bepaald 'n raaiziger die daer bleef slaepe.

Aan de kant stinge aamel taofeltjies mit stoele en daer zatte zôwat aal de rijkeloi van Slierecht rond en dat wazze d'r nogal wat. We keke ons ôôge uit zô mooi as die rijke maaisies angeklêêd wazze. Daer wazze onze jurksies niks bij. D'r wier toe nog wat gespeuld en geklapt en toe was 't pauze. De kelners begonne te draove mit blaoje mit taorties enlimenaode. Wat zouwe we 's neme, we zelle eerst prujze mor 's vraege. 't Hielp nie of we aamel 'pssst' riepe, want dat deeje de manne en jonges ok, dus ik hiew de kelner bij z'n jassie vast en vroeg zaokelijk: "Wat koste de taorties?" "Vijf cente", zee die ongeduldig en toe ik weer: "En de limenaode?" "Ok vijf cente" en weg was-tie.

Wij an 't beraeslaoge want 't was nogal moeilijk. De taorties zagge d'r lekker uit, mor we hadde ok aargen dorst. Dus beslote we, om êên taortie en êên glas limenaode te bestelle en dan saome te dêêle. Vóór dat we die kelner te pakke kregte, wazze aal de aandere al geholpe. Lenao was aarg stil en verlege, daerom zee ze dat ik mos betaole. De kelners bleve mor verbij draove en ik wou betaole, dus toe d'r weer êên

langs kwam, klapte ik 't dubbeltjie op taofel. Dat gong an 't rolle, 'k sloeg d'r nae, mor 't truulde percies bij die raaiziger op de grond.

Ik dook as 'n snoek onder de taofel en hiew me nog aan die man z'n knie vast om naer 't dubbeltjie te zoeken. Toen we thuis wazze zee Lenao dat ze d'r aage geschaomd had. 'k Snapte niet waerom. Nou, 't was aaldereerst omdà 'k onder taofel was gedoke en ok omdà 'k aalemael naer die maaisies had zitte staore. Achteraf glôof ik dat 'r 'n hōp mense meer van ons genote hebbe dan van Apollo. Om eerlijk te zijn, vong ik d'r ok niks aan, netas m'n vaoder.

Hartelijk dank aan deze tweeënnegentigjarige inzendster.